

XX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Beværtning og Handel med Brændevin, Vin og skattepligtigt M.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 27de Januar 1897.)

Hovedspørgsmaalet ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag er det, om Afgangen til at faa Næringsadkomst som Beværter og som brændevinshandler skal være fri, eller om den skal være begrænset. I Udvalget har den Mening været mest fremherskende, at Afgangen bør være begrænset. Man har nemlig ment, at medens Arbejdet for Udruelighed, Sædelighed og Sparommelighed maa udføres og bliver udført væsentlig ved aandelige Midler og mest ved personligt Eksempel, personlig Meddelelse, Oplysning og Opmuntring, vilde Betingelserne for dette Arbejde forringes ved den Talrighed af Beværtere og brændevinshandler, som vilde følge af en ubegrænset Afgang til Næringsrettens Erhvervelse.

Begrænsningen bør formentlig helst lægges i Kommunens Haand, og Udvalgets Flertal (K. Hansen, A. Jensen, S. H. Jensen, Krabbe, N. Nielsen, Sloth og Thomsen) har foretrukket at se Sagen ordnet saaledes, at Kommunen for 5 Aar ad Gangen opgiver hvor mange den ønsker af hver af de omhandlede Næringer, og hvor den ønsker dem, at Inderrigsministeriet

paa Grundlag af Indberetningerne herom fastsætter Tallet for hver Kommune, og at der derom sker offentlig Bekendtgørelse for hele Landet.

Reguleringen af Forholdet vil da være paa de Stænder, hvor den naturligst bør være, og hvor den mest betryggende kan lægges. Tillige vil selve Befolkningen i de hvert 5te Aar genkommende Offentliggørelser have et tjenligt Middel til Oversigt over og Kontrol med Forholdet.

Næringsadkomstens Udfærdigelse kan efter en saadan Ordning ske gennem Magistrat eller Politimester, ligesom for almindelig Næring. Er der flere, som attraa Næringsadkomst, men der kun kan udfærdiges een, træffes Afgørelsen af Kommuneraadet.

Det er Mening og Hensigt med de foreslaaede ny §§ 1—3, jfr. Vædringsforslag Nr. 17.

Med Hensyn til de øvrige under Nr. 1—5, 7—52 og 54—63 af Flertallet foreslaaede Vædringer bemærkes:

Til Lovforslagets § 1.

At forbyde Gæstgivere at beværte Stedets Folk er vel paa Papiret en Dprethol-